

ת"פ 36997/11/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 36997-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני

כבוד השופט אייל כהן	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	
מדינת ישראל	
פלוני	

ב"כ המאשימה עו"ד גב' אלימלך

ב"כ הנאשם עו"ד מר אלגאלי

גזר דין

עניינו של גזר הדין בעונש הראוי לנאשם בגין תקיפת בת זוגו והשמעת אימים כלפיה.

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן (במ/1), במסגרת הסדר שלא כלל הסכמה עונשית. עם זאת, הוסכם כי שירות המבחן יבחן את אפשרות התאמתו של הנאשם לבית המשפט הקהילתי.

על פי כתב האישום בו הודה, האוחז שני אישומים, במועד הרלבנטי היו הנאשם והמתלוננת בני זוג והנאשם עבד בעסק לממכר פלאפל שבלוד (להלן: "העסק").

על פי האישום הראשון, ביום 29.7.18, בשעה 18:00 לערך, בעסק, התגלע וויכוח בין השניים. באותן נסיבות איים הנאשם על המתלוננת באומרו לו כי הוא יחתוך את פניה, תוך שהוא מניף לעברה סכין אשר הייתה באותה עת בידו, בעודו מכין אוכל.

על פי האישום השני, ביום 14.8.18, בשעה 22:30 לערך, ישבו הנאשם והמתלוננת ברכב הנאשם, בחניה הסמוכה לבריכה עירונית שבלוד. באותן נסיבות התגלע וויכוח בין השניים. אגב האמור, היכה הנאשם את המתלוננת במכת אגרוף, באפה. בנוסף, איים הנאשם על המתלוננת באומרו לה כי אם תתלונן על כך שהיכה אותה, זה לא ייגמר בטוב.

כתוצאה מן התקיפה נגרמו למתלוננת חבלות בדמות נפיחות באף והמטומות סביב העיניים.

עמוד 1

לאור האמור הורשע הנאשם בתקיפה הגורמת חבלה של ממש- בן זוג, לפי סעי' 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ובשתי עבירות איומים לפי סעי' 192 לחוק האמור.

קורות ההליך

2. דיונים בעניינו של הנאשם נמשכו עת ארוכה בפני מותב השומע "תיקי מוקד". במסגרת האמור הוגש כתב האישום המתוקן (במ/1) עוד בטרם מענה לאישום. לאחר כפירת הנאשם במיוחס לו, הועבר התיק לשמיעת ראיות, בפניי. לאחר כפירה חוזרת (בפניי) נקבע התיק לשמיעה, ליום 24.11.20. מחמת שגגת הסניגור, נמנעו הוא והנאשם מלהתייצב לדיון, והוא נדחה ליום 16.2.21 - מועד בו הודה הנאשם כאמור בכתב האישום (במ/1).

3. **בתסקיר מיום 24.3.21** צוין בין היתר, כי לאור התייחסותו המצמצמת של הנאשם ושלילתו נזקקות טיפולית, שירות המבחן אינו ממליץ על השתלבותו בבית המשפט הקהילתי. בשל קשיי שירות המבחן, התבקשה דחייה בת חודשים רבים. **בהודעה** מיום 7.10.21 עדכן השירות כי הנאשם נמנע מליצור קשר עימו וזאת על אף ניסיונותיו החוזרים של השירות ופניותיו לאבי הנאשם ולזוגתו. על אף האמור, בישיבת יום 24.10.21 הביעה המאשימה את הסכמתה לכך כי תינתן לנאשם הזדמנות נוספת למצות אפיק טיפולי. בהחלטתי ציינתי כי המאשימה ראויה לכל שבח על עמדתה זו והוריתי על קבלת תסקיר משלים.

4. **בתסקיר מיום 30.1.22** צוין בין היתר, כי הנאשם גרוש ללא ילדים, המתגורר בבית הוריו ועובד כעוזר נהג בתחום התברואה. הנאשם נעדר השכלה תיכונית ושירת בצבא משך שנתיים כמאבטח מתקנים. הנאשם נישא בגיל 27 אך התגרש כעבור זמן קצר, ברקע אלימות כלפי בת זוגו באותה עת (-שאינה המתלוננת בהליך שלפניי) ושימוש באלכוהול. התסקיר המשיך והעלה כי הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו וכי הוא החל לצרוך קנאביס בגיל 13. עם זאת שלל צורך טיפולי וציין כי בשל קשייו הוא מבקש לקבל רישיון לצריכת קנאביס. הנאשם הביע נכונות להשתלב בטיפול, כפי שעשה בעבר.

המתלוננת ציינה בפני שירות המבחן כי הקשר בין השניים נמשך כארבע שנים במהלכו הוא התגורר עימה ועם ביתה, וכי האלימות כלפיה נבעה מקשיי הנאשם להשלים עם רצונה להיפרד ממנו. עם זאת אין היא חוששת מפניו. לאור האמור העריך שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות ביצוע עבירות דומות, כשייתכן כי שילוב הנאשם בטיפול יפחית מסיכון זה. בהתאם התבקשה דחייה.

5. בד בבד, הנאשם נמנע מלהתייצב לדיון שנקבע ליום 1.2.22 והוצא נגדו צו הבאה. **בתסקיר מיום 8.5.22** צוין בין היתר כי הנאשם לא התייצב לבדיקות שתן, וכי הוא מתמודד עם קשיים אישיים ומשפחתיים שונים (שלא יפורטו כאן). ניסיונות לשוחח עם המתלוננת לא צלחו. נעתרתי לבקשת שירות המבחן לדחייה. **בתסקיר מיום 4.9.22** צוין בין היתר, כי הנאשם שלל קשר עם המתלוננת, וכי הוא נמנע מלהגיע למפגש היכרות, כמו גם נמנע מלהתייצב לבדיקות שתן. השירות שב והתרשם כי קיים סיכון להישנות עבירות, בהינתן כי הנאשם בעל כוחות דלים לשינוי. בהתאם המליץ לסיים את ההליך בלא מעורבותו.

6. בישיבת יום 6.9.22 עתר הסניגור לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות. המאשימה לא התנגדה לכך, בצינה כי עמדתה למאסר בפועל. בהתאם הוריתי על קבלת חוות דעת הממונה. לאחר דחייה לבקשת הממונה, התקבלה חוות דעת הממונה מיום 13.12.22, אשר מצאה את הנאשם כשיר לביצוע עבודות, בלא מגבלה. בישיבת יום 3.1.23 טענו הצדדים לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש

7. **ב"כ המאשימה** הפניה לעברו הפלילי של הנאשם (ת/1), שעניינו בשתי הרשעות קודמות (בשגה צינה התובעת כי המדובר בהרשעה אחת). עניינה של האחת בעבירות פריצה לרכב וגניבה ממנו, משנת 2001, ועניינה של האחרת בעבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש- בן זוג, משנת 2011 (ראו כתב אישום מתוקן וגזר דין- ת/2א', ת/2ב'). באותן נסיבות תקף הנאשם את רעייתו באופן מתמשך במכות אגרוף בפניה ובבעיטות בכל חלקי גופה, תוך השמעת איום והכל לעיני אם המתלוננת, אשר ניסתה להפריד בין השניים. המאשימה צינה כי כעולה מגזר הדין הנ"ל, עובר לנתינתו הביע הנאשם חרטה והתחייב שלא לשוב ולנקוט אלימות.

8. המאשימה המשיכה וצינה, כי התקיפה מושא האישום השני בנסיבות אירעה בחלוף ימים מן האיומים מושא האישום הראשון. תוך הפניה לפסיקה התומכת בטיעונה, עתרה המאשימה לקביעת מתחם הנע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בגין האישום הראשון, ולמתחם הנע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בגין האישום השני.

עוד עמדה התובעת באריכות על האמור בתסקירים, בדגש על זניחת הנאשם את היד שהושטה לו, פעם אחר פעם, הן ע"י שירות המבחן והן ע"י בית המשפט. מכאן עתירתה להשתת עונש מאסר בפועל שלא יפחת מ- 15 חודשים וכן מאסר מותנה, בצינה כי אין היא עותרת להשתת קנס או פיצוי, לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם.

9. **ב"כ הנאשם**, מנגד, ציין כי הנאשם לא הצליח "להתמודד" עם שירות המבחן, וכי לאור השפעתם של "גורמים שוליים בחברה של הלוואות בריבית" עזב הנאשם לאילת, שם הוא עובד כנהג (אישור המעסיק- נ/1). לשיטת הסניגור, אמנם אין עסקין באירוע אחד ועם זאת, בהסתמך על פסיקה אליה הפנה, יש לקבוע מתחם בגין שני האישומים, הנע בין 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד לשנת מאסר. עוד ציין כי הנאשם נופף בסכין שהייתה ממילא בידו, קרי אין מדובר במי אשר ניגש במיוחד על מנת ליטול סכין לשם כך. לדבריו, הנאשם מצוי ב"שיקום עצמי" ואף הפסיק לצרוך סמים. כיום הוא עובד בעבודה קשת יום הכרוכה במאמץ פיזי של הובלת ירקות, והוא עתיד להינשא בחודש הקרוב. הסניגור ציין כי הנאשם פרע את חובותיו לשוק האפור וכי לנוכח מצבו, הוא (הסניגור) נמנע מלגבות ממנו שכר טרחה, על מנת לסייע לו בפתיחת דלת חדשה. יש להשית על הנאשם עונש הנע בין 4 ועד ל- 9 חודשי עבודות שירות וכן מאסר מותנה.

10. **הנאשם** ציין כי הוא עתיד להציע נישואין לחברתו, כי הוא פתח בדרך חיים חדשה, כי הוא נכון לבצע עבודות שירות וכי אביו נתון במצב רפואי קשה.

דין וגזירת הדין

11. **מתחם העונש ההולם** נקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך המוגן בעבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה. הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה מביצוע עבירות התקיפה והאיומים הוא ההגנה על גופה של המתלוננת, כמו גם שלווה נפשה.

12. עסקינן בנסיבות בשני אירועים נפרדים, מושא אישומים שונים, אם כי הזיקה בין השניים, במהות, במיהות הקרבן ובסמיכות הזמנים, ברורה מאליה.

13. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה תקיפה הגורמת חבלה- בן זוג, מלמדת ככלל על מנעד ענישה הנע בין מספר חודשים לריצוי בעבודות שירות ועד למאסר בפועל. להלן, באופן בלתי ממצה, מספר דוגמאות (בחלקן כוללות עבירות איומים בצד התקיפה):

א. רע"פ 2750/22 **אורי ליולקו נ' מדינת ישראל** (מיום 9.5.22): המבקש - רופא נעדר עבר פלילי - הורשע לאחר ניהול הוכחות בתקיפה הגורמת חבלה-בן זוג ובאיומים, בכך שהיכה את זוגתו-בנפרד באמצעות טלפון בראשה וכן היכה אותה באגרופיו ובעט בה. בהמשך אף אחז בידיה בחזקה והשליכה ארצה, התיישב עליה והחל לחונקה בידיו, באמרו לה "אני אהרוג אותך וזה יגמר". בכך גרם לה למכאוב והמטומות באמותיה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הנע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר והשית עונש מאסר בן **10** חודשים וענישה נלווית. ערעור המבקש על הכרעת הדין וגזר הדין נדחה, וכך גם בקשתו למתן רשות ערעור. בין היתר ציין בית המשפט העליון כי העונש שהושת אינו מחמיר עם המבקש.

ב. רע"פ 4050/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (מיום 15.6.21): המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בכך שלאחר שחשד כי זוגתו בוגדת בו, בשובה מחתונה אליה יצאה ב"אישורו", היכה אותה בידו, בעינה וגרם לה לאדמומיות ונפיחות. בית משפט השלום השית על המבקש מאסר בפועל בן 6 חודשים והפעיל מאסר מותנה בן 12 חודשים, חלקו בחופף, כך שבסה"כ נדון המבקש ל- **12** חודשי מאסר, בצד ענישה נלווית. ערעורו נדחה, תוך שערכאת הערעור ציינה כי חסד עשה בית משפט השלום עם המבקש, בכך שלא החמיר עימו בענישה, בשים לב לעברו הפלילי. בקשתו למתן רשות ערעור נדחתה.

ג. רע"פ 1536/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (מיום 1.3.20): המבקש, בעל עבר פלילי ישן באלומות, הורשע על פי הודאתו בשלשה אישומים, מושא מועדים שונים, שענינם דחיפת כסא לעבר רעייתו והכאתו אותה במכת אגרוף בפניה, הצמדת סכין לגופה ואיום לרוצחה; הכאתה מכות אגרוף בידה וגרם שטף דם; וכן בכך שבעט ברגלה מספר פעמים וגרם לה לשטף דם. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין מספר חודשים לריצוי בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל, והשית עליו **12** חודשי מאסר בצד ענישה נלווית. ערעורו נדחה על אף מצבו הרפואי, לאחר שאובחן כסובל מדמנציה. בקשתו למתן רשות ערעור נדחתה אף היא.

ד. רע"פ 5861/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (מיום 2.1.20): המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות בכך שבשתי הזדמנויות שונות נקט באלומות כלפי רעייתו. במקרה האחד ניסה להכותה אך שכן מנע זאת ממנו. במקרה האחר תקף אותה בביתה וגרם לה לחבלות בפניה ושפתייה, אשר גרמו לדימום ולצורך בטיפול רפואי. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 4 ועד 14 חודשי מאסר, והשית על המבקש

מאסר בן 10 חודשים, בצד ענישה נלווית. ערעור המבקש על הרשעתו ועונשו גם יחד נדחה, וכך גם בקשתו למתן רשות ערעור.

ה. עפ"ג (מח' ת"א-יפו) 53855-08-16 **עלי נ' מדינת ישראל** (מיום 9.1.17): המערער - בעל עבר פלילי באליומות - הורשע לאחר שמיעת ראיות בכך שעם הגיעו לביתה של זוגתו-עד לא מכבר, בעת שאירחה מספר חברים, החל לצעוק ולהתפרע במקום. המערער דחף את המתלוננת וסטר על לחיה בעודו אוחז בסכין. בכך גרם לה לאדמומיות מאחורי אזנה. בנוסף איים עליה בנוכחות אורחיה ובנוכחות שוטרים שהגיעו למקום, כי יהרוג אותה באם תתלונן ובהמשך הוסיף כי בכל מקרה ירצח אותה. המערער סירב למצות הליך טיפולי בסיוע שירות המבחן. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 8 ל-15 חודשים והשית על המערער מאסר בפועל בן 8 חודשים. ערעורו על הרשעתו ועונשו גם יחד - נדחו.

14. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת האיומים מלמדת ככלל על מנעד ענישה רחב, הנע בין מאסר מותנה למאסר ממשי. להלן, באופן בלתי ממצה, מספר דוגמאות:

א. מאסרים בפועל בני מספר חודשים הושתו בנסיבות בהן הושמעו איומים כלפי מורה כי יזרק רימון לביתו (רע"פ 3364/14 **מנצור נ' מדינת ישראל**, מיום 9.6.14); כלפי שוטר וראש עיר (רע"פ 4209/11); **שטרית נ' מדינת ישראל**, מיום 5.6.11; רע"פ 9057/12 **מצרי נ' מדינת ישראל**, מיום 4.3.13); כלפי שופטים (רע"פ 1825/11 **פינקו נ' מדינת ישראל**, מיום 9.3.11) וכלפי בת זוג לשעבר (רע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל**, מיום 25.6.08). במקרה אחרון זה נדון הנאשם - בעל עבר פלילי - לאחר שמיעת ראיות, בין היתר, לשנת מאסר בפועל.

ב. לא אחת הושתו מאסרים לריצוי בדרך של עבודות שירות, בעבירות שעל רקע אלימות במשפחה. כך למשל: רע"פ 1867/12 **גולן נ' מדינת ישראל** (מיום 7.3.2012); ע"פ 32320-09-12 (מחוזי מרכז) **אספורמס נ' מדינת ישראל** (מיום 25.12.12) ו- עפ"ג (מרכז) 18436-03-22 **אקאל נ' מדינת ישראל** (מיום 20.6.2022).

ג. במקרים אחרים הושתה ענישה צופה פני עתיד, בשים לב להעדור עבר פלילי ונסיבות מקילות של העושה והמעשה. ראו למשל: ע"פ (מרכז) 7032-05-16 **מדינת ישראל נ' מוסקוביץ** (מיום 31.5.16), שם התחשב בית המשפט לקולה בכך שהנאשם היה עצור משך כחודש וחצי; וכן- ת"פ (שלום רמלה) 2727-06-15 **מדינת ישראל נ' כהן** (24.2.16), שם התחשב בית המשפט לקולה במצב רפואי שלאחר אירוע מוחי.

15. נסיבות ביצוע העבירות - עסקין בשלש עבירות שבוצעו כלפי המתלוננת, בשני מועדים שונים, סמוכים זה לזה.

16. בהינתן כל האמור לעיל, בהתייחס לשני האישומים גם יחד, מצאתי לקבוע מתחם הנע בין מאסר בן 5 חודשים

לריצוי בעבודות שירות, ועד למאסר בפועל בן 15 חודשים.

17. **באשר לקביעת העונש המתאים בגדרי המתחם** - כאן רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

לחומרה שקלתי את עברו הפלילי של הנאשם, הכולל הרשעה בגין אלימות חמורה למדי כלפי זוגתו לשעבר; העובדה כי האלימות, בשני המקרים, בוצעה שלא בדל"ת אמות- נתון המלמד במידת מה על היותו משולח רסן והעדר מיצוי פן טיפולי.

לקולה שקלתי את הודיית הנאשם במיוחס לו, חרטתו והחיסכון בזמן השיפוטי בשל כך; חלוף הזמן הרב מעת ביצוע העבירות; היות עברו הפלילי של הנאשם ישן ונסיבות חייו, כעולה מן התסקירים.

18. בהינתן השיקולים הנ"ל, מצאתי להשית על הנאשם עונש מאסר. עם זאת, גם בשל כך שהנאשם מעולם לא ריצה מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, מצאתי כי הנסיבות- ובדגש על חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות - אינן מחייבות את שליחתו למאסרו הראשון בתוככי הכלא. בהינתן משך המאסר ואי עתירת המאשימה לענישה כלכלית, יושתו מאסרים מותנים בצד עונש המאסר, בלבד.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל בן 7 חודשים. המאסר ירוצה בעבודות שירות, בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה מיום 13.12.22, או בכל מקום אחר עליו יורה הממונה. הנאשם יתייצב לריצוי עבודות השירות ביחידת ברקאי- רח' לוחמי בית"ר 6, רמלה. לאור בקשת הממונה, הנאשם יתייצב לריצוי המאסר ביום 28.3.23 בשעה 9:00.

2. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים, שלא יעבור על עבירת אלימות כלפי בן משפחה/בן זוג.

3. מאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירת איומים.

זכות ערעור כחוק, תוך 45 ימים, לבית המשפט המחוזי- מרכז.

ניתן היום, ט' שבט תשפ"ג, 31 ינואר 2023, במעמד הצדדים.